

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **F. O.**, zast. Mgr. Stanislavem Králíkem, advokátem, se sídlem Masarykovo náměstí 22, Hodonín, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 20. 11. 2012, č. j. 41 Ad 45/2012 - 6,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Stanislavu Králíkovi **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v částce 1573 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Náklady právního zastoupení žalobce nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 20. 11. 2012, č. j. 41 Ad 45/2012 - 6, odmítl návrh na obnovu řízení vedeného u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 32 Ca 214/96. V odůvodnění tohoto usnesení soud uvedl, že rozsudkem ze dne 5. 2. 1999, č. j. 32 Ca 214/96 - 55, bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 4. 4. 1996, č. X. Soud předdeslal, že žalovaná je správním orgánem a její rozhodnutí jsou přezkoumatelná soudy ve správním soudnictví. Návrh na obnovu řízení ve správním soudnictví, podaný za účinnosti zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), mohl být jedině návrhem podle § 111 a násl. s. ř. s., nikoliv návrhem podle občanského soudního řádu. Obnova řízení je podle § 114 odst. 1 s. ř. s. přípustná jen proti rozsudku vydanému v

řízení o ochraně před zásahem správního orgánu a ve věcech politických stran a politických hnutí. Ve věci žaloby proti rozhodnutí správního orgánu je tudíž přípustnost obnovy řízení vyloučena; to platí i tehdy, pokud se navrhovatel domáhá obnovy řízení, které bylo vedeno a skončeno podle části páté občanského soudního řádu před účinností s. ř. s.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost a namítal, že nemohl napadnout rozhodnutí podle zákonů, které v době řízení neexistovaly, a uplatnit důkazy (o účasti na rehabilitaci), které mu soud nedoručil. Skutečnost, že tento veřejný důkaz žalovaná nezjistila a nerozhodla o něm, je nepochybně zásahem podle § 114 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel dále uvedl, že *„se domáhá podle žalobní legitimace v § 65 s. ř. s. uložení žalované ČSSZ o jí doloženém důkazu vydat rozhodnutí dle úřední povinnosti ...“*.

Žalovaná svého práva vyjádřit se ke kasační stížnosti nevyužila.

Usnesením ze dne 8. 1. 2013, č. j. 4 Ads 131/2012 - 15, Nejvyšší správní soud ustanovil zástupcem stěžovatele Mgr. Stanislava Králíka, advokáta.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, *„[j]e-li kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí žaloby, přicházejí pro stěžovatele v úvahu z povahy věci pouze kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Pod tento důvod spadá také případ, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu, a dále vada řízení spočívající v tvrzené zmatečnosti řízení před soudem.“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 625/2005, www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud proto považoval za důvod kasační stížnosti důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Kasační stížnost není důvodná.

Podle § 114 odst. 1 s. ř. s. *obnova řízení je přípustná jen proti rozsudku vydanému v řízení a) o ochraně před zásahem správního orgánu, b) ve věcech politických stran a politických hnutí.*

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný.*

Návrh stěžovatele na obnovu řízení směřoval proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 5. 2. 1999, č. j. 32 Ca 214/96 - 55, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 4. 4. 1996, č. X, ve věci starobního důchodu. Stěžovatel se tedy domáhal obnovy řízení, jehož předmětem bylo přezkoumání rozhodnutí správního orgánu, nikoliv ochrana před zásahem správního orgánu nebo věc politických stran a politických hnutí.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu „rozhodnutí soudu vydané podle části páté občanského soudního řádu, ve znění účinném k 31. 12. 2002, je rozhodnutím ve správním soudnictví, bez ohledu na to, zda šlo o rozhodnutí v řízení o žalobě nebo o opravném prostředku, či zda se jednalo o rozhodnutí správního orgánu ve veřejnoprávní či soukromoprávní věci. Proti takovému rozhodnutí není přípustná obnova řízení ani podle ustanovení § 114 odst. 1 s. ř. s.“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2003, č. j. 2 As 7/2003 - 42, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 275/2004, www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené shledal, že v projednávané věci byl návrh na obnovu řízení nepřipustný a krajský soud rozhodl správně, pokud tento návrh odmítl.

K jednotlivým námitkám stěžovatele Nejvyšší správní soud připomíná, že návrh na obnovu řízení byl předán k doručení krajskému soudu dne 24. 9. 2012. Řízení o takovém návrhu proto musí být vedeno podle procesního předpisu platného a účinného v této době, tj. podle s. ř. s. Není přitom podstatné, že tento předpis nebyl účinný v době vydání rozhodnutí napadeného návrhem na obnovu řízení.

Předmětem řízení u krajského soudu, jehož obnovy se stěžovatel domáhal, nebyl tvrzený nezákonný zásah žalované, ale její rozhodnutí ze dne 4. 4. 1996. Stěžovatelem namítaný domnělý zásah ze strany žalované tak nemůže mít za následek přípustnost obnovy řízení. Zmíněný zásah nebyl ani předmětem řízení ukončeného napadeným usnesením, proto se jím Nejvyšší správní soud blíže nezabýval.

Tvrzení stěžovatele, že „se domáhá podle žalobní legitimace v § 65 s. ř. s. uložení žalované ČSSZ o jí doloženém důkazu vydat rozhodnutí dle úřední povinnosti ...“, shledal Nejvyšší správní soud zcela irrelevantním pro posouzení přípustnosti obnovy řízení. Na okraj doplňuje, že stěžovateli nic nebrání v tom, aby podal k žalované novou žádost a zmíněný důkaz uplatnil.

Nejvyšší správní soud shrnuje, že nezjistil nezákonnost napadeného usnesení, a proto podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. kasační stížnost žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 20. 11. 2012, č. j. 41 Ad 45/2012 - 6, zamítl jako nedůvodnou.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 a 2 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení úspěšný a úspěšné žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší ze zákona. Proto Nejvyšší správní soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odměna soudem ustanovenému zástupci stěžovatele byla stanovena podle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném od 1. 1. 2013. Zástupce stěžovatele učinil v řízení o kasační stížnosti jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu, za který mu náleží odměna ve výši 1.000 Kč podle § 9 odst. 2 a

§ 7 advokátního tarifu a režijní paušál podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu ve výši 300 Kč. Zástupce stěžovatele je plátcem daně z přidané hodnoty, a proto se podle § 35 odst. 8 s. ř. s. odměna zvyšuje o částku odpovídající této dani, která činí 21 % z částky 1.300 Kč, tj. 273 Kč. Zástupci stěžovatele bude vyplacena částka 1.573 Kč z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. Náklady právního zastoupení stěžovatele, který je osvobozen od soudních poplatků, nese stát (srov. § 35 odst. 8 a § 60 odst. 4 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2013

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu